म.भा.टी. 🖟 ॥ ३४॥ ३५॥ ३५॥ ३८॥ ३८॥ ३९॥ ४०॥ ४९॥ ४२॥ ४३॥ ४४॥ ४५॥ इतिशस्यप • नै • भारतभा • सप्तमो ६ध्यायः ॥ ७॥ ॥ ६॥ व्यतीतायामिति ॥ १॥ 🕌 शल्यपर्व

सदेवलोकेरुत्स्रेस्मिन्नान्यस्वतःपुमान्भवेत्॥मद्रराजंरणेकुद्धंयोहन्यात्कुरुनंदन॥३४॥अहन्यहनियुध्यंतंस्रोभयंतंवलंतव॥तस्माज्जहिरणेशाल्यंमघवा निवशंवरं॥३५॥अजेयश्राप्यसौवीरोधार्त्तराष्ट्रेणसत्रुतः॥तवैवहिजयोनूनंहतेमद्रेश्वरेयुधि॥३६॥ तस्मिन्हतेहतंसर्वधार्त्तराष्ट्रवलंमहत्॥ एतच्छृत्वाम हाराजवचनंममसांत्रतं॥ ३०॥ प्रत्युद्याहिरणेपार्थमद्रराजंमहारथं ॥ जहिचैनंमहाबाहोवासवोनमुचियथा ॥ ३८ ॥ नचैवात्रद्याकार्यामातुलोयंममेति वै॥क्षत्रधर्मपुरस्हत्यजिहमद्रजनेश्वरं॥३९॥द्रोणभीष्मार्णवंतीर्वाकर्णपातालसंभवं॥मानिमज्ञस्वसगणःश्ल्यमासाघगोष्पदं ॥४०॥ यच्चतेतपसोवी र्ययचक्षात्रंवलंतव॥तद्दर्यरणेसर्वजिहिचैनंमहारथं॥४१॥एतावदुक्कावचनंकेशवःपरवीरहा॥जगामशिविरंसायंपूज्यमानोथपांडवैः॥४२॥केशवे तुतदायातेधर्मपुत्रोय्धिष्ठिरः ॥ विस्वज्यसर्वान्भ्यातृंश्यपंचालानथसोमकान् ॥ ४३ ॥ सुष्वापरजनीतांतुविशल्यइवकुंजरः ॥ तेचसर्वेमहेष्वासाःपंचालाः पांडवास्तथा ॥ ४४॥ कर्णस्यनिधनेत्हष्टाःसुषुपुस्तांनिशांतदा ॥ गतञ्वरंमहेष्वासंतीर्णपारंमहारथं ॥ ४५ ॥ बभूवपांडवेयानांसैन्यंचमुदितंतृप ॥ सूतपुत्र स्यनिधनेजयंलब्ध्वाचमारिष॥४६॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वणिशल्यसैनापत्याभिषेकेसममोऽध्यायः॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ व्यतीतायांरजन्यांतुराजादुर्योधनस्तदा॥अबवीत्तावकान्सर्वान्सन्नत्यंतांमहारथाः॥ १॥ राज्ञश्चमतमाज्ञायसमनत्यतसाचमूः॥ अयो जयन्रथांस्तृर्णपर्यथावंस्तथापरे॥२॥अकल्प्यंतचमातंगाःसमनत्यंतपत्तयः॥रथानास्तरणोपेतांश्वकुरन्येसहस्रशः॥३॥वादित्राणांचनिनदःप्रादुरासीदि शांपते ॥आयोधनार्थयोधानांबलानांचाप्यदीर्यतां॥ ४॥ ततोबलानिसर्वाणिसेनाशिष्टानिभारत ॥ प्रस्थितानिव्यदृश्वंतमृत्युंकलानिवर्त्तनं ॥ ५ ॥ शल्यं सेनापतिकत्वामद्रराजंमहारथाः॥प्रविभज्यबलंसर्वमनीकेष्व्यवस्थिताः॥ ६॥ ततःसर्वेसमागम्यपुत्रेणतवसैनिकाः ॥रूपश्वरुतवर्माचद्रौणिःश्ल्योथ सीबलः॥ १॥ अन्येचपाथिवाःशेषाःसमयंचकुरादृताः ॥ ननएकेनयोद्धव्यंकथंचिद्पिपांडवैः॥ ८॥ योत्येकःपांडवैर्युध्येयोवायुध्यंतमुत्स्हजेन्॥ सपंचिभर्भ वेयुकःपातकैश्रोपपातकैः॥ ९॥ अन्योन्यंपरिरक्षद्भियाँ इव्यंसिहतैश्रह॥ एवंतेसमयंकृत्वासर्वेतत्रमहारथाः॥ १०॥ मद्रराजंपुरस्कृत्यतूर्णमभ्यद्रवत्परान् ॥ ॥२॥३॥४॥६॥७॥८॥९॥१०॥११॥ तथैवपांडवाराजन्व्यूत्यसैन्यंमहारणे॥ ११॥